

[Tinning]

arbejde, fordi der simpelt hen ikke er ressourcer til andet? Altså ikke noget, der ligner en reel vurdering efter 3 måneder, men noget, der ligner en justering ved hjælp af en regnemaskine, eventuelt kombineret med en regnestok.

Langt de fleste steder er det faktisk det sidste, der sker, ikke fordi socialministeren godt vil have, at det sker, heller ikke fordi socialrådgiverne ikke gider lave deres arbejde, heller ikke, fordi der findes nogle andre, der synes, at det er bare helt godt og sådan noget, men fordi arbejdsvilkårene og de faktiske rammer og ressourcer dikterer socialrådgiverne, at de er nødt til at arbejde lige præcis så overfladisk. De kan ikke andet.

Det nytter altså ikke noget at henvise til en 3 måneders regel uden i hvert fald at gøre opmærksom på, at det i praksis slet ikke ser sådan ud.

Jeg blev lidt overrasket over socialministerens bemærkning om, at i virkeligheden er der ingen grund til at gennemgå vores bemærkninger til det her beslutningsforslag. Jeg blev sådan set også lidt ked af det, for nu har vi jo siddet og skrevet det så flot og omhyggeligt, og så undrer det lidt, at vi bare får at vide, at det er der sådan set ingen grund til at kigge på. Det er ikke sådan, at det bare er et sammendrag af, hvad vi har skrevet før. Der står også en række nye ting.

Jeg blev også ked af det, fordi socialministeren hev et eksempel frem, som skulle vise noget. Det er en meget velkendt teknik. Man starter med at sige: her har vi 8 sider; dem gider jeg ikke beskæftige mig med, men jeg har et enkelt eksempel, som illustrerer, at de folk i øvrigt er aldeles vanvittige oven i hovedet. Socialministeren brugte ikke dette udtryk, men sagde, at det illustrerer forslagsstillernes manglende kendskab til eller almindelige uvidenhed om bistandsloven, tror jeg, det hed.

Det, det drejer sig om, er, at det eksempel, hvormed socialministeren forsøgte at bevise, at vi ikke vidste noget om bistandsloven, i hvert fald hvis jeg skal blive i sprogbrugen, er et eksempel på, at socialministeren har taget fejl. Det er jo rigtigt nok, at der i § 38 i bistandsloven står, at man ikke kan få hjælp, hvis ikke man har udnyttet sine arbejdsmuligheder. Men det er jo også sådan, at der i kontanthjælpscirkulæret, ikke alene det fra 15. august 1975, men også den reviderede

udgave fra 21. oktober 1980, er en opregning, som angives at være udtømmende, af, i hvilke situationer man kan forestille sig at hjælpen skal ydes med tilbagebetalingspligt. Der er forskel på at yde hjælp med tilbagebetalingspligt og at sige: I får ikke noget. Det, det handler om, det er faktisk, at man i det højeste kan gå så vidt, at man siger, at denne hjælp skal ydes til de unge med tilbagebetalingspligt, hvis man skønner, som det hedder i cirkulæreskrivelsen, at »ansøgeren afslår et arbejdstilbud, som den pågældende efter en konkret vurdering ikke har nogen rimelig grund til at afvise«. Man kan ikke gå længere på grundlag af kontanthjælpscirkulæret, sådan er det.

Jeg synes, det ville være rart, hvis socialministeren erkendte, at det ville være godt at tage sig tid til at finde et andet eksempel på, at vi ikke ved, hvad vi snakker om, og måske i øvrigt ville bevæge sig ind i at tage stilling til resten af bemærkningerne.

Der er ikke meget tid tilbage, men jeg skal ganske kort sige, at vist er der en mening med at trække cirkulæreskrivelsen tilbage. Meningen er i al sin enkelthed, at man fjerner noget, som efter forslagsstillernes mening både moralsk og socialpolitisk er ualmindeligt – desværre ikke så ualmindeligt mere – og meget, jeg vil kalde det uanstændigt og groft, men også, at man fjerner noget, som rent juridisk ikke er korrekt. Vi kan være socialpolitisk uenige herinde, og det ved vi at vi er, men vi ved også, at der er en række partier, som siger, at juridisk skal tingene være i orden. Det er faktisk sådan, at denne cirkulæreskrivelse juridisk ikke er i orden, for at sige det pænt. Den er på kanten af hvad som helst. F.eks. er der en artikel i det nummer af Juristen, som hr. Agerschou var inde på, som omhyggeligt viser – den er ikke skrevet af en eller anden tilfældig ekstremist, det er en cand. jur. – at bestemmelserne i cirkulæreskrivelsen er mere end tvivlsomme. Derfor mener jeg, at om ikke andet må man gå ind i en diskussion om det juridiske grundlag for cirkulæreskrivelsen.

Til sidst var der lige en ting, jeg godt ville kommentere. Hr. Henrik Toft sagde, at folketinget ikke i princippet skal blande sig i, om ministeren udsteder cirkulæreskrivelser eller ej, da det jo alene er vejledning. Vi mener, at vist skal folketinget blande sig, også for at blande sig i, hvilken politik man fører, især